

[Ninn-Hansen.]

pengene selvfølgelig skaffes. Når det kommer til stykket, så ved vi jo alle, at det er det, det drejer sig om; man skal skaffe midlerne til at føre en stigende udgiftspolitik. Så er det nødvendigt, selvfølgelig, at gennemføre en lov af den karakter. Det har man ret til. Det er imod den politik, vi ønsker at føre. Jeg kan altså anerkende udtrykket ud fra den økonomiske politik, man vil føre, når man tager med de følger, det får for beskæftigelse og produktion i uheldig retning, at man absolut fra den nuværende regerings side finder det nødvendigt at lade de offentlige udgifter stige betydeligt ud over, hvad vi mente og mener er det rigtige.

Finansministeren (Grünbaum): Det, der bringer mig op, var hr. Hans Kjærs bemærkning om, at det kun var i kraft af lagerreduktioner og udsættelser af investeringer, at denne lovgivning kunne få nogen virkning. Jeg må sige, at det er en fantastisk mistillid til dansk produktion, hr. Hans Kjær her giver udtryk for. Jeg kan da ikke tænke mig andet, end at der trods alt er adskillige danske virksomheder, som netop i kraft af denne importafgift vil få en chance til at udvide deres produktion og genvinde den andel og helst forøge den andel, som dansk industri har på hjemmemarkedet. Vi ved jo, at dansk industris andel af hjemmemarkedet i den forrige regerings tid gik ned, og det kunne da godt være, at der var en del danske virksomheder, som kunne rette en lille smule op på det i kraft af denne lovgivning.

Hr. Jens Peter Jensen sagde, at statsministeren kunne godt have formidlet en kontakt til oppositionen. Jeg synes nu, vi har haft en meget god kontakt, men hr. Jens Peter Jensen har jo lov at have en anden opfattelse end vi. Mon ikke det hænger lidt anderledes sammen? Mon det ikke er den ledende artikel i Fyns Tidende — som jeg måske kan gå ud fra at hr. Jens Peter Jensen har skrevet — om, at statsministeren nu skulle ind i billedet, der ligger bag ved denne udtalelse? Hr. Jens Peter Jensen kunne jo have bedt om samråd med statsministeren, så er jeg sikker på, han ville have fået det. Han gjorde det bare ikke.

Statsministeren (J. O. Krag): Jeg kan svare hr. Ninn-Hansen, at jeg da har bemærket, at VKR har foreslået en VKRS-regering. Jeg synes, at forholdene, hvorunder det skete, var lidt mærkværdige. Vi gik igennem en valgkamp, hvor vi fik læst og påskrevet, at det eneste parti, man under ingen omstændigheder ville eller kunne danne regering med, det var socialdemokratiet. Det var den forudsætning, hvorunder vælgerne gik til valg. (*Afbrydelse af Ninn-Hansen*). Jo, det var en ganske klar tråd valgkampen igennem, at nu skulle man vælge, om man ville have fortsat VKR-regering, eller man ville have en socialdemokratisk regering. Sådan var kortene lagt op, det var det, vælgerne havde at vælge imellem, og sådan lød valgtonerne hele valgkampen igennem. Socialdemokratiet skulle der ikke dannes regering med. Det var altså den forudsætning, hvorunder vælgerne gik ud og stemte.

Da så valget var overstået og VKRs flertal var svundet væk, så fik tonen pludselig en helt anden lyd, så fik man pludselig at vide, at nu var det eneste naturlige og det eneste absolut nødvendige en regeringsdannelse med socialdemokratiet, og man forstod da ikke disse, hvad hedder det, forfærdelige socialdemokrater, der ikke straks ville gå med til det, for det var lige det, der var brug for.

Det eneste argument, man savnede — og det savner man til stadighed og kommer vedvarende til at savne — var, at en sådan regeringsdannelse er en nødvendig forudsætning for, at vi kan komme ind i fællesmarkedet. For det er det jo ikke. Venstre og konservative og radikale står jo fast ved deres fællesmarkedspolitik og vil medvirke til, at vi kommer i fællesmarkedet, uanset om den nævnte regeringsdannelse blev til noget eller ej. Det forekommer mig at være et ejendommeligt scenskifte i dansk politik, da man skiftede fra absolut ikke at ville danne regering med socialdemokratiet til næsten for enhver pris at ville det, og jeg ser ikke, at en sådan regeringsdannelse var rigtig på valgets baggrund.

Hr. Ninn-Hansen er ked af, at jeg kalder den politik, der føres ikke mindst fra de konservatives side, for negativ. Her tænker jeg på den økonomiske politik, hvor vi vel